

ADOPTOWAŁEM DOROSŁEGO PSA © Ian Dunbar

Adopcja dorosłego psa może być cudowną alternatywą do wychowania szczeniaka. Pamiętaj jednak, że z dorosłym psem możesz mieć równie dużo pracy jak ze szczeniakiem. Dorosły pies może być idealny, ale może też być problematyczny i może nieść ze sobą behawioralny bagaż doświadczeń z poprzedniego domu. Nie spiesz się przy wyborze psa i zawsze wybieraj takiego, o którym możesz powiedzieć, że wszyscy członkowie rodziny będą mogli z nim pracować.

Niektóre psy ze schroniska są psami czystej rasy, ale większość z nich to wyjątkowe psy nierasowe. Niektóre psy schroniskowe są dobrze wychowane, dobrze wyszkolone, przyjazne i jedyne czego im naprawdę potrzeba to czułość i towarzystwo człowieka. Inne z kolei, mogą prezentować jakieś problemy behawioralne (załatwianie się w domu, niszczenie, nadmierne szczekanie, nadpobudliwość, itp.) i dlatego muszą nadrobić zaniedbania z wieku szczenięcego w dorosłym życiu. Jeszcze inne psy mogą okazać się nieśmiałe i lękliwe, i będą potrzebowały zdolnego do poświęceń opiekuna, który poświęci im tyle czasu, ile potrzeba aby odbudować psią pewność siebie.

Na wychowanie i szkolenie szczeniaka potrzebujemy dużej ilości wolnego czasu i odpowiednich umiejętności. Zachowanie szczeniaka ciągle się zmienia, na lepsze lub na gorsze, w zależności od tego jak postępuje proces socjalizacji i trening. Jednakże w przypadku psa dorosłego jego zachowanie i temperament są już – lepiej lub gorzej – ukształtowane. Zarówno cechy charakteru jak i pewne przyzwyczajenia mogą się zmieniać w miarę upływu czasu, ale o wiele łatwiej kształtować zachowania szceniąt niż psów dorosłych. W przypadku dorosłych psów musimy pamiętać, że jeśli są dobrze wychowane to takie pozostaną, bo dobre przyzwyczajenia jest równie trudno zmienić jak te złe. Tak więc kluczem do znalezienia właściwego psa w schronisku lub fundacji jest odpowiednia selekcja! Zadaj sobie trud i sprawdź wielu potencjalnych kandydatów. Gdzieś tam czeka idealny pies dla Ciebie. Bądź cierpliwy, wytrwale szukaj a w swoim wyborze bądź realistą, to znaczy kieruj się nie tylko sercem, ale też rozumem. Wybierając dorosłego psa musisz wiedzieć czy ten pies Ci się podoba, czy lubi Ciebie (i innych) i czy jest dobrze wychowany.

WZAJEMNA MIŁOŚĆ

W wybór nowego psa musisz zaangażować całą rodzinę i wszyscy muszą zgadzać się z twoim wyborem. Musisz również przekonać się, że pies lubi wszystkich członków rodziny. Upewnij się, że pies chętnie przychodzi do wszystkich i lubi kiedy się go dotyka i pieści. Ponadto sprawdź czy pies lubi innych ludzi. Obserwuj zachowanie psa w stosunku do innych osób, a w szczególności jak się odnosi do dzieci, do mężczyzn i do nieznanym. Najważniejszą jednak cechą jest to czy pies

jest przyjaźnie nastawiony i czy sprawia mu przyjemność towarzystwo i zainteresowanie ze strony ludzi. Jeżeli widzisz, że pies jest lękliwy i zamknięty w sobie, to będziesz musiał mu poświęcić dużo czasu i nauczyć go, że ludzie nie są dla niego zagrożeniem.

JAZDA PRÓBNA

Zanim pies trafi do twojego domu upewnij się, że jest to ten właściwy. Na początek sprawdź kilka podstawowych rzeczy. Czy klatka, w której siedzi jest czysta czy nie? Czy bawi się gryzakami? Czy jest cichy i spokojny czy raczej

pobudzony i szczeka? Całą rodziną musi poświęcić dużo czasu na to, żeby sprawdzić zachowanie psa w różnych okolicznościach. Sprawdź czy pies skupia się na was i czy wykonuje podstawowe komendy jak „siad, leżeć, do mnie”! wydawane przez różne osoby. Weźcie go na spacer, żeby sprawdzić czy potrafi chodzić na smyczy. Dużo czasu poświęćcie również na dotykanie, głaskanie (przydatne przy badaniu) i obejmowanie (ważne przy powstrzymywaniu) psa. Sprawdź czy bez problemu możesz dotykać kufy, uszu, karku (chwytać za obrozę), łap i pupy. Jeśli okaże się, że piesek nerwowo reaguje na dotykanie jakichś miejsc na ciele wykonaj proste ćwiczenia i sprawdź jak reaguje na odwracanie. Nie ma sensu adoptowanie psa, z którym sobie nie poradzisz.

PARĘ PIERWSZYCH TYGODNI W DOMU

Zmiana otoczenia jest okazją, żeby nauczyć psa nowych manier. Pierwsze wrażenie jest zawsze najważniejsze i pozostawia trwałe ślady w pamięci. Bez względu na to co twój nowy pies potrafi, w ciągu pierwszych dwóch tygodni pobytu naucz go od nowa, gdzie się załatwiamy, co można gryźć i jak zachowywać spokój. Początkowo twój nowy pies może być nieco zestresowany tą nową sytuacją i zmianami, jakie zaszły w jego życiu. Może czuć przygnębienie lub reagować zbyt żywiołowo (nadmierne pobudzenie i szczekanie). Może być niepewny (szczekanie, niszczenie, załatwianie się w domu), kiedy zostanie sam.

Najważniejszą sprawą w początkowym okresie pobytu w nowym domu jest to, żeby pies nie wykształcił złych nawyków. Zastanów się nad wprowadzeniem krótkotrwałego i długotrwałego miejsca odosobnienia (patrz nasza broszurka pt. *Sam w domu*), które bezbłędnie pomoże nam w treningu czystości i nauce gryzienia przeznaczonych do tego przedmiotów. Na początku zrezygnuj z karmienia psa z miski. Zamiast tego niech cała rodzina, przyjaciele i odwiedzający was

nieznajomi używają jego suchej karmy, jako zachęty i nagrody za dobrze wykonane czynności, za załatwienie się w odpowiednim miejscu, jako pomoc w warunkowaniu klasycznym i nauce manier. Resztę dziennej racji włóż do zabawki KONG i podaj psu. To go uspokoi, wyciszy i pozwoli nabrać pewności siebie. Kiedy już pies przyzwyczai się do nowego miejsca i ludzi, spędzi resztę życia w kochającym domu.

PSY ŁĘKLIWE

Wiele psów nie przechodzi właściwej socjalizacji. Jeżeli dołożymy do tego warunki schroniskowe, to mamy przepis na lękiego psa. Jeżeli decydujesz się na uratowanie takiego psa ze schroniska, to jesteś aniołem, ale musisz pamiętać, że odbudowanie pewności siebie u takiego psa jest długotrwałym i rozdzierającym serce procesem. Musisz mieć dużo czasu i sporo umiejętności. Moje ostatnie dwa psy, które zaadoptowałem były nie dość, że lękliwe, to jeszcze agresywne w stosunku do mężczyzn i nieznajomych. Obydwa psy stały się przyjazne i pewne siebie, ale zabrakło to naprawdę dużo czasu i kosztowało sporo nerwów (pomocą w rehabilitacji psów lękliwych jest książka autorstwa Nicole Wilde *Help For Your Fearful Dog*).

Na portalu Amazon.com lub w sklepach zoologicznych znajdziesz więcej materiałów pomocniczych jak *Open Paw Four-Level Training Manual*, *Doctor Dunbar's Good Little Dog Book* do przeczytania lub *Open Paw Training* do obejrzenia. Szkoły dla szczeniąt lub dorosłych psów w waszej okolicy znajdziecie w Internecie.

Ian Dunbar